

РЕШЕНИЕ

№ 6208

гр. София, 19.11.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав, в
публично заседание на 31.10.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Камелия Миладинова, като разгледа дело номер **6397** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 144-178 АПК.

Образувано е по жалба на [фирма] ЕИК[ЕИК] срещу ЗАПОВЕД № 462/14.05.2012г. на Председателя на Комисията за защита на потребителите /КЗП/ с която на основание чл. 68л, ал.1 във връзка с чл. 68в, чл. 68г, ал.4 и чл. 68д, ал.1 предложение 1 /съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща/ от Закона за защита на потребителите; чл. 5, ал.1, т. 1 и чл. 8, ал. 1 и ал. 2, т. 9 от Устройствения правилник на Комисията за защита на потребителите към министъра на икономиката, енергетиката и туризма и на нейната администрация, и Решение на Комисията за защита на потребителите, съгласно Протокол № 16 от 19.04.2012г. е забранено на жалбоподателя да прилага нелоялна заблуждаваща търговска практика, а именно: предоставянето на невярна и подвеждаща информация при рекламиране чрез брошури и на етикетите в близост до стоките по отношение количеството на предлаганите за продажба продукти, включително и за Ч./зелени маслини без костилка „Т.“, маслини „О. mio“ с билки и Грах с моркови „К.“ в нарушение на чл. 68в във връзка с чл. 68г ал.4 и чл. 68д, ал.1 предложение 1 /съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща/ от Закона за защита на потребителите.

В жалбата се релевират доводи за нищожност, евентуално ако съдът приеме, че е валиден акт да се отмени като незаконосъобразен поради противоречие с материалноправните разпоредби на ЗЗП и целта на закона. Аргументите за нищожност на Заповед № 462/14.05.2012 г. са, че актът трябва да отговаря на изискванията за индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 от АПК, а

именно - да съдържа изрично волеизявление на административен орган, с което се създават права или задължения или непосредствено се засягат права, свободи или законни интереси на отделни граждани или организации, респ. да съдържа волеизявление, с което се декларира или констатира вече възникнали права или задължения. Заповедта не съдържала подобно волеизявление, насочено към създаване, засягане, деклариране или констатиране на такива права или задължения. Задължението на [фирма] да спазва чл. 68д. ал. 1 от ЗЗП следвало от самия закон, а не от Заповедта, което правило самата Заповед безпредметна. В конкретният случай оспорения акт не вменявал на [фирма] нищо по-различно от общото правило за поведение, което се следва по закон, поради което и не притежавал качеството на индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 АПК, респ. не съдържа разпоредителна част, с която да се определят правата или задълженията на [фирма], начина и срока на изпълнението им съгласно изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 5 от АПК, което е и нарушение на изискването за форма на административния акт. Сочи също, че Заповедта не е съобразена и с приетата за установена в нея фактическа обстановка. Рекламната брошура на [фирма] е с валидност от 3 дни (от 30.01.2012 г. до 01.02.2012 г.), т.е. рекламираният период е приключил повече от 3 месеца преди издаването на Заповедта, като същевременно Заповедта не съдържа никакви конкретни задължения към [фирма], свързани с конкретната рекламна кампания - напр. да се изтегли от разпространение цялата партида брошури. В този смисъл Заповедта, освен че няма белезите на индивидуален административен акт, и е неизпълнима за [фирма].

Противоречието с материалноправните разпоредби се изразявало в следното: Заповедта е издадена с оглед констатациите по КП № К-121908/10.02.2012 г. по отношение на начина на представяне на информация за цената и теглото на 3 артикула - черни/зелени маслини без костилка марка "Т.", маслини „О. Mio" с билки и грах с моркови марка „К.". Тези констатации обаче, не обосновавали прилагането на нелоялна заблуждаваща търговска практика.

Относно артикула Грах с моркови „К. ":Съгласно Заповедта в КП № К-121908/10.02.2012 г. е установено, че в рекламната брошура по отношение на този артикул е представена информация за количество от 425 мл. на цена от 0,89 лева. Проверката на контролните органи е извършена след изтичането на промоционалния период за тази стока и цената ѝ по време на съставяне на констативния протокол е 0,99 лева. Твърди, че не съществува разминаване между информацията, посочена в рекламната брошура, информацията върху етикета на търговеца и информацията върху опаковката на производителя, тъй като мерната единица „милилитър" е единица мярка за обем на стоката, а мерната единица „грам" е единица мярка за теглото на стоката. В тази връзка нямало нищо чудно, че обемът на стоката (консерва „К.") е 425 мл., както е посочено и от производителя върху опаковката, а нейното нето тегло е 400 гр. и цедено тегло 265 [населено място] за продажба консерви „К." представлявали предварително опакована стока по смисъла на чл. 10 ЗЗП във връзка с § 13, т. 7 от ДР на ЗЗП. Съгласно § 13, т. 7 от ДР на ЗЗП „опаковки" представлявали съдове и всякакви други приспособления или материали, които са годни да изпълняват функцията да съдържат и съхраняват различни стоки, предлагани пряко на потребителите. Върху опаковката (консервната кутия) производителят бил поставил информация както за теглото на стоката, така и за нейния обем, която търговецът с оглед разпоредбата на чл. 9, ал. 4 ЗЗП няма право да отстранява или променя. В тази

връзка не считат, че е налице каквото и да било разминаване между предоставената информация в рекламната брошура, върху етикета на търговеца и върху опаковката на стоката, което да може да се квалифицира като нелоялна (заблуждаваща) търговска практика..

Относно артикула Маслини "Т.": Проверката на контролните органи е извършена след изтичането на промоционалния период за тази стока и затова цената ѝ по време на съставяне на констативния протокол е 1,29 лева. При проверката е констатирано, че върху етикета, поставен в близост до артикула, е посочена стойност от 350 мл., която се отнася до обема на стоката и не противоречи на теглото, поставено от производителя -300 [населено място] за продажба консерви с маслини марка „Т.“ също представлявали предварително опакована стока по смисъла на чл. 10 ЗЗП във връзка с § 13, т. 7 от ДР на ЗЗП. Върху опаковката (консервната кутия) производителят е поставил информация за теглото на стоката. Допълнително, поради спецификата на начина на съхранение на предлаганата стока - в течност, търговецът е поставил и информация относно обема на стоката в милилитри. В тази връзка и тук не считат, че е налице разминаване между предоставената информация в рекламната брошура, върху етикета на търговеца и върху опаковката на стоката, което да може да се квалифицира като нелоялна (заблуждаваща) търговска практика.

Относно артикула маслини „О. Mio " с билки : Съгласно Заповедта с КП № К-121908/10.02.2012 г. е установено, че този артикул не е рекламиран чрез рекламната брошура. Констатациите на контролните органи по отношение на артикула са извършени с оглед информацията, поставена от производителя върху опаковката на продукта и върху етикета, поставен от търговеца в близост до него. Върху етикета, е записано, че теглото му е 300 гр., а цената - 1,99 лева. Контролните органи са констатирани, че върху опаковката на продукта производителят е поставил информация за тегло - 140 [населено място] за продажба маслини „О. Mio" представлявали предварително опакована стока по смисъла на чл. 10 ЗЗП във връзка с § 13, т. 7 от ДР на ЗЗП. Представената от производителя на буркана информация за тегло от 140 гр. се отнася за цеденото тегло на маслините в него и не противоречи на поставената от търговеца информация за нето тегло на стоката - течност и сухо вещество общо 300 гр. В тази връзка и тук не считат, че е налице разминаване между предоставената информация върху етикета на търговеца и върху опаковката на стоката, което да може да се квалифицира като нелоялна (заблуждаваща) търговска практика.

Жалбоподателят излага доводи и за несъответствие с целта на закона Твърди, че заповедта по чл. 68л, ал. 1 ЗЗП е типична принудителна административна мярка от вида на преустановителните и целта ѝ е единствено преустановяването на конкретно нарушение. Заповедта не отговаря и на изискванията към принудителните административни мерки, защото не е целенасочена по закон, тъй като не е постановена за преустановяване на конкретно нарушение, не създава конкретни задължения за [фирма], в нея липсва конкретна разпоредителна част и е неизпълнима за [фирма] относно преустановяването на твърдяното конкретно нарушение, защото е издадена повече от 3 месеца след приключване на рекламната кампания. Нецеленасочеността на Заповедта по закон била видна и от разпоредбата на чл. 210в от ЗЗП, съгласно която за неизпълнение на заповед по чл. 68л, ал. 1 се предвижда глоба, респ. имуществена санкция с минимум от 1000 лева, който е двойно по-висок от обикновения минимум (500 лв.) за извършване на нелоялна заблуждаваща

търговска практика по чл. 210а от ЗЗП. Целта на чл. 210в от ЗЗП била да се накажат по-тежко лицата, които са извършили нелоялна търговска практика, издадена им е конкретна заповед за преустановяване на конкретното нарушение, но тези лица въпреки това не изпълняват конкретната заповед и не преустановяват конкретното нарушение. Целта на закона не е със заповед по чл. 68л. ал. 1 да се дублират общите правила за поведение на чл. 68д, ал. 1 от ЗЗП и при нарушаването им лицата да се санкционират едновременно по чл. 210а от ЗЗП за нарушаване на закона и/или по чл. 210в за неизпълнение на заповедта. Оставянето на Заповедта в сила в общия вид, в който е към момента, водело до абсурдният правен резултат (*reductio ad absurdum*) при евентуално нарушение на правилата за търговските практики по чл. 68в и сл. от ЗЗП, което е свързано по какъвто и да е начин с реклама, „П. М. Б.“ ЕООД да бъде наказвано по общия състав на чл. 210а и/или по по-тежкия състав на чл. 210в за неизпълнение на Заповедта. Не това е целта на заповедите по чл. 68л. ал. 1 и на текстовете по чл. 210а и чл. 210в от ЗЗП, поради което издадената Заповед не е съобразена с целта на закона и следвало да бъде отменена като незаконосъобразна.

Ответникът – Председателят на КЗП не изпраща представител в с.з. В придружителното писмо изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

От събраните в административното производство писмени доказателства се установява, че след подаден сигнал с вх. N В-03-585/3.02.2012г на потребител. С. Х. за заблуждаваща информация относно цената на Грах с моркови „К.“ и черни / зелени маслини без костилка „Т.“, предлаган в търговски обект „П. М.“ в [населено място], в посочения търговски обект е извършена на 10.02.2012г. проверка от длъжностни лица. За резултатите от проверката е съставен констативен протокол № К-121908/10.02.2012. В хода на проверката в търговския обект е установено, че в рекламната брошура, издадена от „П. М.“, за периода 30.01.2012г. - 01.02.2012 г. е обявено намаление на описаните в жалбата стоки: 1. Грах с моркови „К.“, 425 мл. „Акция“ - 25%, с обявена стара цена 1.19 лв., която е зачеркната и 0.89 лв. цена след намалението. и 2. Ч. / зелени маслини без костилка „Т.“, 350 г. „Акция“ - 23 %, с обявена стара цена 1.29 лв., която е зачеркната и 0.99 лв. цена след намалението.

При извършената проверка в търговската зала, където са изложени за продажба тези стоки се установило, че към датата на проверката описаните в жалбата стоки са изложени за продажба. В близост до стоките /под тях/ на стелажа, са поставени етикети на български език, на които е изписана следната информация:

1. „Корона“ грах с моркови 425 мл, обявена цена 1.19 лв., която е зачеркната и 0.99 лв. реална цена , 2.33 лв. за 1 л.
2. „Т.“ маслини без кост. 350 мл, обявена цена 1.29 лв., 3.69 лв. за 1л;

При проверка и на другите подобни стоки се установи, че се предлагат за продажба маслини „О. mio“ с билки, без костилка, три вида, до които е поставен етикет на български език с информация 300 г 1.99 лв., 6.63 лв. за килограм. Маслините са в сухо състояние без марината, опаковани в стъклен буркан.

При проверка на опаковката на самите стоки се установило, че производителят е дал информация за количеството, различна от публикуваната в рекламната брошура и описаната на етикетите поставени в близост до стоките. Констатацията за несъответствие се изразяват в следното:

- За описаните „ Корона“ грах с моркови, на опаковката, метална кутия, е дадена

информация за количество - нето тегло за опаковката 400 г, цедено тегло 265 г и изписано някакво количество от 425 мл., оградено в четириъгълник, като не е конкретизирано за какво се отнася то.

- За описаните „Т.“ маслини без кост. зелени и черни производителят е дал информация за количество-нето 300 и цедено тегло 120 г. Никъде по опаковката няма дадена от производителя информация за количество 350 мл както е обявено на етикета поставен до стоката, нито 350 г, както е обявено в рекламната брошура.

- За описаните маслини „О. mio“ с билки, без костилка, при проверка на опаковката /стъклен буркан/, се установи, че производителят е дал - нето тегло 140 г и никъде по нея няма обявено количество от 300 г, каквото е обявено на етикета, поставен в близост до стоката.

При съпоставка на цените, посочени от производителя на опаковката на продукта и йените, посочени от търговеца в рекламните брошури и на етикетите до стоките е налице следното несъответствие:

Стока	количество от производител	количество от търговец
„Корона“ грах с моркови	400 г	425 мл
„Т.“ маслини без кост. зелени и черни	300 г	350 г
маслини „О. mio“ с билки, 300г без костилка	140 г	

В съставения констативен протокол, в който са отразени резултатите от извършената проверка, подробно са описани видовете и количествата стоки, за които се отнасят несъответствията.

По делото са представени констативен протокол от № 123188 от 29.05.2012г. в който са отразени резултатите от извършена на същата дата проверка и съставен въз основа на него акт № К 028197 от 30.05.2012г. на осн. чл.36 от ЗАНН и чл.233, ал.1 от ЗЗП за установяване на административно нарушение. Този акт обаче, е съставен в хода на успоредно проведеното административно-наказателно производство и е неотнормативен към производството, приключило с издаване на обжалваната в настоящето производство заповед.

След запознаване с представените документи и констатациите от проверката КЗП е счела, че е налице нелоялна заблуждаваща търговска практика по смисъла на чл. 68г, ал. 4 във връзка с чл. 68д, ал.1, предл. първо от ЗЗП. Фактическите обстоятелства и мотивите за този извод се съдържат в съставения протокол N 16 от заседание на КЗП, проведено на 19.04.2011г., въз основа на който е издадена обжалваната заповед N 462 от 14.05.2012г.

В мотивите на оспорената заповед е посочено, че при рекламиране чрез брошура и на етикетите на предлаганите за продажба продукти с цени търговецът [фирма] използва заблуждаваща нелоялна търговска практика, тъй като предоставената от него информация чрез рекламните брошури и на етикетите в близост до стоките е невярна — а именно обявява количество, които не отговаря на действителното и посочено от производителя количество за определените стоки. Следователно тази информация е подвеждаща и има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение от потребителя, което не би взел без използването на тази търговска практика. Въз основа на възприетата /от без адресно разпространените рекламни брошури/ информация, потребителят взема решение да

посети търговския обект и да закупи рекламираната и желана от него стока, като очаква оправдано да заплати посочената цена за количеството, посочено в брошурата. Оказва се обаче, че за посочената цена получава по-малко количество от продукта, тъй като търговецът е дал невярна информация. Поканата влияе на икономическото поведение на потребителя да посети търговския обект и да закупи желаната от него стока в определено количество, като заплати за това количество определени в рекламната брошура цени, като потребителят изразходва време и усилия, а е възможно да изразходва и средства, като взема решение което не би взел без използването на нелоялната практика.

Съобразно с тези мотиви, председателят на КЗП е издал оспорената заповед. Същата е връчена на Регионалния мениджър на 29.05.2012г., видно от отбелязването върху самата заповед. Жалбата срещу нея е подадена на 12.06.2012г. чрез административния орган до АССГ.

При така установените факти и след извършена проверка по реда на чл.168, ал.1 вр. с чл.146 от АПК, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна и в преклузивния срок по чл.149, ал.1 от АПК, поради което е процесуално допустима. Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган в кръга на предоставените му правомощия, съгласно чл. 68л. от Закона за защита на потребителите.

Обжалваната заповед е издадена в предвидената от закона форма, като съдържа изискуемите съгласно чл. 59, ал.2 АПК реквизити – наименование на органа, наименование на акта, адресат, фактически и правни основания, разпоредителна част. В заповедта е точно описано какво представлява търговската практика – представянето на невярна и подвеждаща информация при рекламиране чрез брошури и на етикетите в близост до стоките по отношение количеството на предлаганите за продажба продукти „Корона" грах с моркови, „Т." маслини без кост, зелени и черни и маслини „О. mio" с билки. Не се установяват съществени процесуални нарушения в административното производство. Изводите си решаващият орган е направил въз основа на констативен протокол, съставен от длъжностно лице при осъществяване на правомощията му по чл. 165, ал.3, т.2 и чл. 193 ЗЗП. Следователно така съставеният протокол представлява официален удостоверителен документ по смисъла на чл.179 ГПК. Констатациите му не са оборени.

Обстоятелството, че към датата на издаване на заповедта рекламирания с брошурата период е бил изтекъл не е основание да се приеме, че заповедта е нищожна, респ. че не съответства на целта на закона както твърди жалбоподателят. Това е така, тъй като в търговския обект процесните стоки са се предлагали за продажба и след това, вкл. и към датата на извършената проверка на 10.02.2012г. при която е установено несъответствие между количеството посочено от производителя и това посочено на етикетите от търговеца в близост до стоките.

Уредбата на нелоялните търговски практики се съдържа в глава IV, раздел IV от Закона за защита на потребителите /ЗЗП/. Българският закон

възпроизвежда уредбата в Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11.05.2005г. относно нелоялните търговски практики към потребители на вътрешния пазар, наричана Директива за нелоялни търговски практики. Заповедта е издадена от материално компетентен административен орган. Съгласно чл. 68л, ал. 1 от ЗЗП когато КЗП установи, че търговската практика е нелоялна, председателят на КЗП издава заповед, с която забранява прилагането на търговската практика. Законът предвижда, че председателят на КЗП може да издаде заповед за забрана прилагането на нелоялна търговска практика служебно или по повод направено искане от страна на потребител.

Съгласно чл. 171, ал. 1, изр. 1 от АПК доказателствата събрани редовно в производството пред административния орган имат сила и пред съда. Спорният въпрос е дали се касае за нелоялна заблуждаваща търговска практика, тоест дали при обстоятелствата, изяснени с доказателства по делото посоченото поведение би могло да се квалифицира като заблуждаваща нелоялна търговска практика. .

Чл. 68в от ЗЗП съдържа общото правило - забраняват се нелоялните търговски практики. Нормата на чл. 68г, ал.4 от ЗЗП посочва, че нелоялни са и заблуждаващите и агресивните търговски практики по **чл. 68д - 68к**. Процесната заповед е издадена с правно основание чл.68в във вр.чл.68г, ал.4 и чл.68д, ал.1 предл. първо от ЗЗП.

С оглед посоченото правно основание и изложените в акта мотиви следва да се прецени законосъобразността на оспорената заповед. Нормата на чл.68д от ЗЗП съдържа две самостоятелни форми на осъществяване на заблуждаваща търговска практика - чрез невярна информация или чрез вярна информация, която е поднесена по начин, който заблуждава или е в състояние да заблуди средния потребител. В конкретният случай органът е конкретизирал посоченото правно основание – в първата хипотеза, тоест невярна информация и следователно подвеждаща. Подвеждащата информация е невярна.

От анализа на разпоредбите на чието основание е издадена оспорената заповед следва извода, че заблуждаваща нелоялна търговска практика е налице, ако търговецът извършва определени действия, вкл. и премълчаване на съществена информация, а именно: информацията, съдържаща се върху разфасовката относно грамажа ѝ обявена от производителя е различна /не съответства на/ от обявеното от търговеца количество на рафта за мерната единица и на брошурата. Прибирайки се в дома си потребителят разбира, че всъщност действителното количество е по малко от това обявено от търговеца върху рафта, чрез етикети и на брошурата, тоест на поканата за покупка на стоки на определена цена.

Фактът, че на брошурата и на етикетите поставени в близост до стоките в търговския обект е посочено количество е достатъчно за потребителя и не би следвало да се очаква, че той ще търси допълнителен /друг/ етикет, за да провери дали това е действителния грамаж /количество/, респ. да съпоставя различни мерни единици за обем и за тегло. Тоест, веднъж видял обявена

информация за количеството, потребителят не предполага, че ще има и друга обявена мерна единица. Друг е въпроса, че дори и да забележи втората мерна единица, у него ще настъпи объркване. Според чл 4, т.2 от ЗЗП търговецът е длъжен да предостави на потребителя, преди придобиването на стоката или ползването на услугата, подходяща информация, позволяваща му да направи своя избор, която включва цена, *количество*, начин на плащане и други договорни условия; Недопустимо е относно една и съща стока наличието на информация за количество в две различни мерни единици и то поставена по начин, водещ до по-достъпно възприемане от средния потребител на по-голямото количество. Средният потребител е този, който е сравнително добре информиран и сравнително наблюдателен и предпазлив, като се отчитат обществените, културни и лингвистични фактори. Касае се за лице, което е достатъчно интелигентно и разполага с познания и опит да разбере значението на така поднесената информация. Не може да му се вменява в задължение при избора на стоки в търговския обект да изследва и съпоставя различни мерни единици като едва след тази преценка да вземе решение да закупи или не определената стока. Търговецът не е посочил количеството на процесните стоки по начина по който го е определил производителя, а въз основа на изчисления е предоставил информация за количеството в различни от тези на производителя мерни единици, което е неправилно. Няма съмнение, че в случая е по достъпна за възприемане информацията посочена от търговеца върху етикетите на рафта и върху брошурата. Количеството на процесните стоки е обект на двусмислено интерпретиране. Потребителят разглеждайки брошурата и етикетите на рафтовете може да вземе решение да извърши покупка, възползвайки се от предложението. Не може да се очаква обаче от информирания потребител след като е възприел информацията за количеството на стоката от поканата за покупка и от етикета на рафта да търси информация за друга, различна мерна единица, респ. да съпоставя мерни единици обявени от производителя и от търговеца.

Основният фактически състав на нелоялната търговска практика изисква кумулативно наличието на три елемента: първо, да е налице търговска практика, свързана с предлагането на стока или услуга; второ, тази практика да противоречи на изискването за добросъвестност и компетентност; и трето, да променя или да е в състояние да промени съществено икономическото поведение на средния потребител.

Безспорно е че жалбоподателят е търговец по см. на пар.13, т.2 от ЗЗП-предлага процесните стоки.

За да е налице заблуждаваща търговската практика чрез действия /относима към настоящата хитотеза/ трябва практиката да съдържа невярна, и следователно подвеждаща информация. Фактическият състав на заблуждаващата търговска практика чрез действия изисква да се установи първо, съдържанието и верността на предоставената информация, второ, цялостното ѝ въздействие в състояние ли е да въведе в заблуждение средния

потребител, и трето, в състояние ли е да го мотивира да вземе решение, което без това въздействие не би взел. Елементите на фактическия състав следва да са налице кумулативно. /виж Р 11954 от 27.09.2011г. по адм. д. № 4257/ 2011г на VII отд на ВАС/. От ангажираните доказателства вкл. и констативния протокол, констатациите в който не са оборени от жалбоподателя се установява, че информацията предоставена от [фирма] относно количеството на процесните стоки е невярна, не е точна. *Това важи и относно двете средства за комуникация които жалбоподателят е използвал- рекламната брошура и етикетите в търговския обект на рафтовете в близост до стоките.* Информацията е от такова естество, че е в състояние да заблуди средния, сравнително добре информиран и сравнително наблюдателен и предпазлив потребител за количеството, както и да го мотивира да вземе решение, което в противен случай не би взел без използването на търговската практика.

Конкретното действие, в резултат на което стоката е представена с невярна информация за количеството е дело на жалбоподателя, в качеството му на търговец, което неговото поведение правилно е квалифицирано като нелоялна и заблуждаваща търговска практика. ЗЗП вменява на търговеца задължение да предостави на потребителя, преди придобиването на стоката или ползването на услугата, подходяща информация, която да му позволи да направи своя избор. Разпоредбата на [чл. 4 от ЗЗП](#) детайлизира съдържанието на тази информация, като в т. 2 включва "количество." на стоката или услугата. Задължение на търговеца е да предостави информацията за стоката в писмена форма или по друг подходящ начин, който позволява възприемането ѝ от потребителя. Нормата на ал. 2 на [чл. 5 от ЗЗП](#) поставя изискването информацията да бъде *вярна*, пълна и разбираема. Разпоредбата на [чл. 7 от ЗЗП](#) възлага на търговеца тежестта на посочените задължения по [чл. 4](#) и [чл. 5](#) от ЗЗП за предоставянето на информация за стоката дори и в случаите, когато той не е получил необходимата информация от доставчика или производителя. Тълкуването на разпоредбите налага категоричен извод за безусловно задължение на търговеца всички предлагани от него стоки и услуги да носят определената в закона информация, която да позволи на потребителя да направи своя избор. Следователно, добросъвестното и компетентно осъществяване на търговската практика от страна на търговеца изисква от него да осигури и предостави на потребителя обема от информация, посочена в [чл. 4 от ЗЗП](#). Така законодателят определя границата на задълженията на търговеца, следствие от която е неговата отговорност за изпълнението им.

При това положение определянето на една търговска практика като нелоялна и заблуждаваща в хипотезата на чл. 68д, ал. 1, предл.1 от ЗЗП предполага установяване на съзнателно поведение, проявено чрез действие или бездействие от търговеца, довело до предоставяне на невярна информация. Както посочихме по-горе конкретното действие, в резултат на което стоките са представени с невярна информация за количеството, е дело на жалбоподателя. Следователно, неговото поведение е в разрез с изискванията за

добросъвестност и компетентност. Следва да бъде ангажирана отговорността му за невярно дадената информация. Законът в чл. 68л от ЗЗП санкционира установена нелоялна търговска практика, т.е. конкретно съзнателно проявление на търговеца.

При установените по делото данни за непредоставяне на коректна и точна съществена информация относно количеството на описаните стоки, председателят на КЗП обоснова е приел, че е налице заблуждаваща потребителя информация, основание за издаване на оспорената заповед. С оглед изложените по горе мотиви на съда, че е налице е предоставяне на невярна информация от търговеца която има за резултат или е възможно да има за резултат търговско решение, което средният потребител не би взел без използването на търговска практика съдът счита, че са налице всички елементи от правната норма на чл.68д ал.1 предл първо от ЗЗП. Предоставяйки невярна и подвеждаща информация относно количеството на предлаганите процесни стоки жалбоподателят действително е приложил нелоялна търговска практика по смисъла на цитираните разпоредби на ЗЗП. Касае се за практика, която заблуждава или е в състояние да въведе в заблуждение средния потребител, така че той да вземе търговско решение, което иначе не би взел. Обстоятелството, че към момента нелоялната заблуждаваща търговска практика не се осъществява, не е основание за отмяна на заповедта, а означава, че жалбоподателят доброволно я е изпълнил.

Издадената заповед съответства на изискванията на чл. 59 от АПК, като съдържа фактически и правни основания за издаването ѝ и разпоредителна част, в която ясно е определено задължението на жалбоподателя, да не прилага нелоялна заблуждаваща търговска практика. С оглед конкретиката на случая оспорваната заповед съдържа необходимите реквизити, за да разбере санкционираното лице какво поведение следва да преустанови. При издаването на заповедта съдът намира, че не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила и на материалния закон, които да са основание за отмяната ѝ. Заповедта съответства и на целта на закона, а именно защита на потребителите, предоставянето на ясна и недвусмислена информация, въз основа на която информация те да вземат съответното търговско решение.

По изложените съображения, жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на осн. чл.172, ал.2, пр.посл. от АПК, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] ЕИК[ЕИК] срещу ЗАПОВЕД № 462/14.05.2012г. на Председателя на Комисията за защита на потребителите /КЗП/ като НЕОСНОВАТЕЛНА.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховния

административен съд на Р. Б. с касационна жалба в 14 – дневен срок от съобщението до страните чрез връчване на преписи.

СЪДИЯ

: